

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Papp Zoltán András ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Gyöngyösi Zoltán ügyvéd által képviselt Közép-magyarországi Regionális Államigazgatási Hivatal - mint a Közép-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal jogutóda - alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben, mely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Vass Sándor ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. beavatkozta, a Fővárosi Bíróság 2007. november 8-án kelt 5.K.34.008/2006/16. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 17. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 5.K.34.008/2006/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, az alperesi beavatkozók együttes kezéhez 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A lerótt 36.000 (azaz harminchatezer) forint felülvizsgálati illetéket a felperes viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes részére az építésügyi hatóság, a Budapest Főváros XV. kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztály - a jegyző nevében eljárva - a 2004. március 2-án kelt 5774/2004. számú határozatával módosított építési engedélyt adott lakóépület és kerítés építésére. A határozatban kikötésként előírta a FŐKÉTÜSZ Kft. szakvéleményében előírtak betartását, így többek között a kivitelezés során a szomszédos épület érintett kéményeinek biztonságos üzemeltethetőségéről való gondoskodást.

A felperes az alperesi beavatkozók épületén a kéményeket anélkül magasította meg, hogy arra építési engedélyt, illetve a tulajdonosok hozzájárulását megkérte volna.

Az építésügyi hatóság megismételt eljárásban a 2006. február 6-án kelt 343/2/2006. számú határozatával a felperest az engedély nélkül megépített kéménymagasításra vonatkozóan fennmaradási engedély kérelem benyújtására kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2006. május 10-én kelt 08-512/2006-I. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt, amelyet az elsőfokú bíróság elutasított. Ítélete indokolása szerint a kéménymagasítás a 46/1997. (XII.29.) KTM rendelet (továbbiakban: KTM.r.) 9.§ (1) bekezdés a) és b) pontja alapján építési engedély köteles építési munka. A felperes idegen tulajdonon végzett építési munkát, amelyhez a tulajdonosok hozzájárulását sem kérte meg. A kéménymagasítást építési engedély nélkül végezte, mert arra a korábban kiadott módosított építési engedély nem vonatkozott, ezért az engedélyhez kötött már megvalósított építési munkára fennmaradási engedélyezési eljárást kell lefolytatni a KTM.r. 35.§ (1) bekezdése és az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (Étv.) 48.§ (1) bekezdése alapján. Mindezek alapján az alperes jogszerűen kötelezte a felperest fennmaradási engedélykérelem benyújtására. A felperes által hivatkozott módosított építési engedély a szomszédos ingatlanon levő kémények megmagasítását nem engedélyezte, a határozat csak arról rendelkezett, hogy az engedélyben foglalt építési munka kivitelezése során a felperesnek a kéménymagasításról is gondoskodnia kell, de annak elvégzésére a határozat nem jogosította őt fel. Az építési engedélyezési eljárás során az építésügyi hatóság idegen tulajdonban, a tulajdonosok hozzájárulása nélkül építési munka végzésére a felperest nem jogosíthatta fel. A felperes alaptalanul hivatkozott jóhiszeműen szerzett és gyakorolt joga sérelmére, mert csak jogerős határozatban foglalt, az engedély tárgyát képező építési munkára vonatkozóan állapítható meg ilyen jogszerzés és joggyakorlás. A felperes keresetében az előzményi közigazgatási eljárásban hozott határozatok jogszerűségét is vitatta, azonban ezeket a határozatokat és ezekhez kapcsolódó, a felperes által állított jogsértéseket a bíróság hatáskör hiányában nem vizsgálhatta. A per tárgya a fennmaradási engedélykérelem benyújtására kötelező határozat volt, csak ennek a törvényessége volt vizsgálható a keresettel érintett körben.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó határozat hozatalát, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 221.§ (1) bekezdését, 213.§ (1) bekezdését, mert nem döntött minden kereseti

kérelemről, azaz arról, hogy az előzményi eljárásban az Országos Lakás- és Építésügyi Hivatal (a továbbiakban: OLÉH) határozata jogszerű volt-e, az OLÉH az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (Áe.) 71.§ (2) bekezdés b) és c) pontjába ütközően hozta-e meg a határozatát. A jogerős ítélet ellentétes továbbá a Legfelsőbb Bíróság elvi határozatainak gyűjteményében 992/2003. számon közzétett elvi határozattal is, mert a jóhiszemű jogszerzés körében tévesen foglalt állást.

Az alperes és az alperesi beavatkozók felülvizsgálati ellenkérelmeikben a jogerős ítélet hatályban tartását kérték.

A felülvizsgálati eljárás során az alperes személyében jogszabályon alapuló jogutódlás következett be, amelyet a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.7. számú végzésével megállapított.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

Közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben a bíróság a Pp. 324.§ (1) és (2) bekezdése alapján a keresettel támadott közigazgatási határozat felülvizsgálatára rendelkezik hatáskörrel. Az elsőfokú bíróság helytállón fejtette ki, hogy a per tárgya és a bíróság felülvizsgálatának köre kizárólag a keresettel támadott, fennmaradási engedélykérelem benyújtására kötelező határozat jogszerűségének a vizsgálata volt. A bíróság nem vizsgálhatta az előzményi eljárásban hozott határozatok jogszerűségét, így azt sem, hogy az OLÉH felügyeleti jogkörben a 1151-4/2005. számú határozat meghozatalára jogosult volt-e, a határozata törvényes és megalapozott volt-e. Az elsőfokú bíróság ítélete 4. oldal első bekezdésében megindokolta, hogy a felperesnek az OLÉH határozatával összefüggésben előterjesztett kereseti kérelmét miért nem bírálhatta el, ezért a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy ezt a kereseti kérelmét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, a bíróság a Pp. 213.§ (1) bekezdésébe ütközően járt el.

Az építésügyi hatóság - az elsőfokú bíróság által helytállón jogszerűnek és törvényesnek minősített -határozatában helyesen állapította meg, hogy az idegen tulajdonban álló ingatlanon elvégzett kéménymagasítási munka építési engedély köteles a KTM.r. 9.§ (1) bekezdés a) és b) pontjára figyelemmel, továbbá, hogy az idegen ingatlanon elvégezendő építési munkára a felperest a módosított építési engedély nem jogosított fel, ezért a már kivitelezett építési munkára tekintettel a felperest jogszerűen kötelezték a KTM.r. 35.§ (1) bekezdése és az Étv. 48.§ (1) bekezdése alapján fennmaradási engedélykérelem benyújtására. Az

elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg azt is, hogy jóhiszemű joggyakorlás csak jogerős határozatban foglalt döntéshez, jogerős határozattal feljogosított építési munkához kapcsolódóan állapítható meg. A felperes a kéménymagasításra jogosító jogerős határozattal nem rendelkezett, így jóhiszemű joggyakorlás sérelme fel sem merülhetett az ügyben. Az elsőfokú bíróság valamennyi tény és körülményt helytállóan értékelve megalapozott, megfelelően indokolt és törvényes ítéletet hozott, amikor az alperes határozatának jogszerűségét megállapítva a felperes alaptalan keresetét elutasította.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes, valamint az alperesi beavatkozók jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, továbbá a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati illeték viselésére. A felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog ellenére a felülvizsgálati illetéket lerótta, pervesztése folytán az illetéket viselnie kell.

Budapest, 2009. február 18.

Dr. Kaszainé dr. Mezey Katalin sk. a tanács elnöke,
Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Tóth Kincső sk. bíró

Dr.